

Rada Českého rozhlasu a Ombudsman Českého rozhlasu

Český rozhlas

Vinohradská 1409/12

120 99 PRAHA 2

Na vědomí: Generální ředitel Českého rozhlasu (žádám o přeposlání)

Věc: Stížnost ve věci Porušení Kodexu Českého rozhlasu (ČRo), poškození mých práv a právem chráněných zájmů v souvislosti s šesti články ČRo, které se týkají mé osoby.

Vážení.

Podávám druhou stížnost ve věci, jelikož Rada ČRo se nevypořádala s mými argumenty v první stížnosti a ČRo vydal další 6. článek s nepravdivými informacemi a s opakováním nepravdivých informací z článků předchozích. Jelikož body mojí první stížnosti nebyly objektivně vyhodnoceny, byly opomenuty a vynechány moje důkazy, žádám o revokaci vyjádření Rady a vedení ČRo k první stížnosti z 22.8.2024 a pravdivou odpověď na tuto moji druhou stížnost v souvislosti s 6. článkem ČRo.

Na serveru ČRo jsou stále na webové adrese www.irozhlas.cz zveřejněny nepravdivé a zavádějící informace, a to články, týkající se mé osoby. Požaduji jejich odstranění a ukončení poškozování mého dobrého jména, jelikož nedošlo k žádnému mému pochybení a naopak, že pochybil ČRo a prokazatelně opakovaně porušil Etický kodex ČRo. ČRo jako veřejnoprávní instituce by neměla zveřejňovat nepodložené dojmy několika osob, nýbrž důkazně doložená fakta a pojmy.

ÚVOD

Dne 11. 3. a 19. 3. 2024 byly na uvedeném zpravodajském portálu publikovány bez důkazů tři nepravdivé a neobjektivní články na téma provádění znalecké činnosti (dále jen „Články“). Zde to byly znalecké posudky k ocenění několika pohledávek v celkové výši stamilionů Kč v oboru oceňování nemovitých věcí – jako součást ceny staveb metra linky D v Praze. Soudní spor se týká největší a nejsložitější stavby v historii ČR s odhadovanou cenou kolem 100 mld. Kč. Dodatečně byly zveřejněny další 3 obdobné nepravdivé Články, poslední dne 28. 7. 2024, který opakuje předchozí nepravdivé argumenty ČRo a neměl být zveřejněn také proto, že ČRo měl informaci, že jsem členem ČKAIT a dohoda o kompenzaci ČKAIT s VŠB-TUO je tudíž bezpředmětná, jak ještě níže důkazně dokládám.

Ze strany ČRo došlo k porušení právní úpravy obsažené v Zákoně o rozhlasovém a televizním vysílání (dále jen „ZRTV“), Zákona č. 484/1991 Sb. o Českém rozhlasu (dále jen „ZČR“) a také k porušení Etického kodexu Českého rozhlasu (dále jen „Kodex“). Došlo zejména k opakovanému porušení Kodexu článek 6.8: „Zpráva musí být založena na zjištěných a ověřených údajích. Český rozhlas je při získávání a zpracovávání informací plně povinen zjistit a posluchačům zprostředkovat věcně správný obraz skutečností“.

ČRo nedoložil žádné zákony či judikáty, které by potvrdzovaly jakékoliv argumenty proti mé osobě v Článcích, jejich obsah je založen na domněnkách ČRo, na osobních pocitech a dojmech několika osob v Článcích zmiňovaných, což je porušení článku 6.7 Kodexu. Z objektivního hlediska měl ČRo požádat o vyjádření více odborníků, kteří jsou v problematice lépe orientovaní nebo měl doložit ve věci zákony či judikáty. ČRo nevěnoval problematice patřičnou pozornost, což dokládá i zmatečný text Článek I („...vzkázal jetě přes mluvčí Havlíkovou...“).

Pro znalecké posudky (dále také jen „ZP“) neplatí pravidla pro školní diplomové kvalifikační práce na vysokých školách, jak Články ČRo laicky navozují. Navíc se soudní znalci nemohou účinně bránit a argumentovat z důvodu zákonem dané povinnosti jejich mlčenlivosti, čehož ČRo v rozporu s Kodexem neeticky využil proti mé osobě, když jsem nemohl doložit konkrétní informace ve věci. Ze strany ČRo byl porušen zákon, když byly zveřejňovány a rozšiřovány různým osobám číslované neveřejné součásti živého soudního spisu. Mnozí advokáti zneužívají nový znalecký zákon 254/2019 Sb. a posílají nedůvodné stížnosti na znalce, na znalecké kanceláře a ústavy na Ministerstvo spravedlnosti ČR zcela běžně za účelem ovlivnit soudní řízení.

ODŮVODNĚNÍ

1. Veřejnoprávní ČRo porušil zákon, kdvž zveřejnil a rozšířil nepravdivé informace, že se jedná o mnou vyhotovené ZP.

Důkaz: Citace z Článků: „...znaleckým posudkem, který pro firmu vyrobil znalec Vladimír Kulil...“; „...Kulilovu práci...“; „...Kulilova posudku...“, apod. V Článku ČRo z 5. 6. 2024 je dále uvedeno, že Vladimír Kulil dal na zmíněný posudek své kulaté razítko. To je také nepravda. Redaktoři tak uvedli opakovaně čtenáře v omyl zavrženímhodným a nemravným způsobem.

ČRo tedy uvádí veřejnost v omyl, když tvrdí, že posudky vyhotovil V. Kulil a zároveň uvádí, že to byl kolektiv autorů, to je protimluv a dezinformace; ČRo tak informuje nepravdivě, klamavě a zmatečně, nezáleží zde nijak na podílu jednotlivých spoluautorů při tvorbě znaleckých posudků, nezáleží ani na tom, kdo ZP podepsal a bude obhajovat. Český rozhlas je při získávání a zpracovávání informací podle Kodexu plně povinen zjistit a posluchačům zprostředkovat věcně správný obraz skutečnosti, což neprovedl. Rada ČRo toto neřešila a nevyřešila.

V Článku ČRo z 5. 6. 2024 je dále uvedeno, že Vladimír Kulil dal na zmíněný posudek své kulaté razítko. To je čirá lež. I odborná veřejnost takto nabývá dojmu, že jsem autorem posudků a opatřil je svým vlastním kulatým razítkem, které jako jmenovaný znalec od roku 1986 vlastním. Rada ČRo v rámci mé stížnosti tuto lež překvapivě vůbec neřešila a uvádí, že články jsou v souladu s Kodexem ČRo, což není pravda. Kodex toto má ošetřeno objektivně, nepravdivé informace ČRo zveřejňovat nesmí. Nebo může veřejnoprávní médium se stoletou tradicí 34 let po naší sametové revoluci lhát? Přitom ČRo je placený z koncesionářských poplatků a má skvělé podmínky pro činnost řádnou, jak jsem viděl při osobní prohlídce budov ČRo v Praze.

2. ČRo napadá a zpochybňuje jen formální části předmětných obou ZP.

ZP byly naopak vyhotoveny ve výborné kvalitě s platným znaleckým oprávněním¹ řádně a správně jako původní, s originálním know-how², s původními výpočty, s původními cenovými závěry a plně v souladu s podmínkami nového Zákona č. 254/2019 Sb., o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech, s prováděcími vyhláškami.

Je nepravdivé tvrzení ČRo, že se jedná o znalecké posudky stažené či zkopírované z internetu.

Důkazy:

Pokud ČRo tvrdí v reakci na moji první stížnost: „V prvé řadě zcela odmítáme tvrzení, že jsme v kterémkoliv článku týkajícího se tohoto tématu uvedli, že celý znalecký posudek je stažený z internetu. Vždy jsme důsledně informovali, že „pouze“ velké či podstatné části jsou zkopírované z internetu.“

Tak toto znovu není pravda s porušením Kodexu, důkaz: V samotných názvech prvních 3 článků, což je nedílnou součástí článků a což je pro čtenáře první zásadní a vstupní informace, se lživě a důsledně uvádí, že znalecký posudek je stažený či zkopírovaný z internetu. Tedy celý ZP, tak to chápe každý čtenář.

Navíc v odpovědi na moji první stížnost z 22.8.2024 vedení ČRo uvádí manipulativně a ostudně názvy článků zkráceně, neúplně, tedy nepravdivě, když je vždy vynechána ta část, kde se lživě uvádí, že posudek je stažený či zkopírovaný, což je od ČRo další nedůstojný až trapný pokus o zamlčení nepravdivých nadpisů.

Pokud se v dalších textech uvádí odlišnosti o stažení ZP z internetu částečném, pak je to opět protimluv oproti nadpisům a dezinformace, články jsou tedy zavádějící, zmatečné, neobjektivní a celkově

¹ Dufek Z. a kol.: *Rukověť znalce v oblasti oceňování majetku*, Kapitola 16, autor V. Kulil. Čeněk Plzeň, 2023. ISBN 978-80-7380-920-1

² Kulil V.: *Goodwill a oceňování*, AN CERM Brno, 2014. ISBN. ISBN 978-80-7204-874-8

klamavé a nepravdivé, uvádí čtenáře v omyl, a měly by být odstraněny se všech médií, kde byly zveřejněny. Český rozhlas je dle Kodexu „při získávání a zpracovávání informací plně povinen zjistit a posluchačům zprostředkovat věcně správný obraz skutečnosti“.

Ve skutečnosti se do ZP texty z různých zdrojů stahují, kopírují běžně s příslušnou citací zdroje v různém rozsahu podle zadání znaleckého úkolu a také ve velkém rozsahu podle uvážení znalce. Viz například další ZP ve věci. ČRo by pak s tímto přístupem mohl označovat všechny tyto ZP za stažené či částečně stažené nebo zkopírované z internetu, což je nesmysl, není k tomu právní důvod. Protože tyto texty mají své opodstatnění a jsou důkazním materiálem, jelikož celé ZP jsou texty právního charakteru, každá část ZP je založena na přímých důkazech.

§ 28 zákona o znalcích č. 254/2019 Sb. odst. 5: „ZP musí být zpracován v souladu s obecně uznávanými postupy a standardy daného oboru a odvětví“, což bylo provedeno. Opakuji a zdůrazňuji, že kopie i rozsáhlých textů používaných zákonů a metodik k popisu postupů a standardů daného oboru a odvětví pro popis trhu v ČR se tak v ZP musí uvádět podle uvedeného zákona podle potřeby a uvážení znalce případně i v plném rozsahu, jako podstatná informace pro soudce, rozsah je plně v kompetenci znalce. Nejedná se v žádném případě o opisování.

Pokud by i rozsáhlé texty převzaté do předmětných obou ZP z různých zdrojů znalec naopak zkrátil a neuvedl celé, mohl by ČRo znalce napadnout za účelové manipulace s textem k ovlivnění soudního řízení a ZP napadat za neúplnost a útočit na jeho autory, protože nový zákon o znalcích č. 254/2019 Sb. přece požaduje úplnost textů, podrobněji viz níže. Co je tedy důvodem šesti článků ČRo? Napadat znalce a najít si k tomu jakékoliv možné nedůvodné argumenty? Toto je potom ryze nemorální přístup veřejnoprávního ČRo.

I z těchto důvodů a z mnoha dalších nejasností v novém znaleckém zákoně několik tisíc soudních znalců hromadně ukončilo činnost, odevzdali znalecká razítka, aby se vyhnuli bezdůvodným útokům z médií a od některých advokátů protistran, a to i z formálních důvodů; hrozí pokuty, stížnosti, sankce z Ministerstva spravedlnosti apod. Tímto za přispění i médií s ČRo je ohrožena justice v ČR, protože znalců dodnes rychle ubývá, krátce po roce 2000 bylo v ČR přes 10.000 znalců.

Takže celá ta kampaň 6 článků ČRo proti mojí osobě je účelová a bohužel plně zaplacená z koncesionářských poplatků. ČRo hledá z neznámých důvodů jakékoliv použitelné formální argumenty proti ZP a proti mojí osobě, když věcné a ekonomické argumenty nenašel. A ani útoky ČRo z formálních důvodů zde nejsou založeny na pravdivých argumentech.

Podle § 28 znaleckého zákona č. 254/2019 Sb. se striktně předepisují náležitosti znaleckého posudku: „ZP musí být úplný, pravdivý a přezkoumatelný“. A právě proto zde znovu zdůrazňuji, že musely být pro jistotu a podle přesné dikce nového znaleckého zákona uvedeny celé metodické texty v nálezkové části ZP úplně, pravdivě a přezkoumatelně, včetně rozsáhlých textů platných zákonů, textů vyhlášek ze sbírky zákonů ČR, textů ČKAIT a textů dalších; přesně podle zadání objednavatele ZP. Informace běžně zveřejněné na internetu cenové, metodické a další, s příslušnou citací, nepodléhají žádnému souhlasu jejich autorů pro jejich použití v ZP.

ČRo k využití zdrojů z internetu v ZP uvádí ve svém vyjádření k mé stížnosti z 22.8.2024, že se opírá o názory dvou oslovených nezávislých institucí. Pak je to opět další lež ČRo. Žádné instituce se nevyjádřily. Důkaz: právník Miroslav Frýdek je fyzická osoba, na brněnské Masarykově univerzitě se zabývá okrajově vzděláváním znalců, prakticky nárazově pouze s jednorázovými školeními, Miroslav Frýdek není žádná instituce.

Naopak Vladimír Kulil jako znalec, autorizovaný inženýr a ředitel ústavu na VŠB-Technické univerzitě v Ostravě s vlastní vědeckou činností v oblasti znalecké činnosti (103 oficiálních položek vědecké činnosti OBD s osobní úspěšnou prezentací doslova po celém světě) založil a vedl na VŠB-TUO Certifikační orgán pro znalce a odhadce podle mezinárodní normy ČSN EN 17024, byl hlavním organizátorem dosud 25 celostátních odborných vzdělávacích konferencí ve velké aule VŠB-TUO pro

stovky znalců. Osobně a úspěšně připravil hlavní text rozsáhlých změn nového znaleckého zákona č. 254/2019, který koordinoval s hlavními znaleckými komorami v ČR a z titulu připomínkového místa pro Ministerstvo financí a Ministerstvo spravedlnosti ČR. Ministerstvem spravedlnosti akceptované zásadní pozitivní změny by měly platit od ledna 2025, tedy jen několik let po účinnosti nového zákona, který umožňuje útoky na znalce ze strany mnoha advokátů a zde i ČRo a zdůrazňují, že nyní stávající znalecký zákon vážně ohrožuje celkově fungování justice v ČR. Na ekonomicky soběstačném znaleckém ústavu Ekonomické fakulty VŠB-TUO s vynikající pověstí vedl Vladimír Kulil (oproti Miroslavu Frýdkovi) 13 let skutečné vzdělávání znalců ve čtyřsemestrálních studiích, podepisoval dekrety absolventů a spoluorganizoval promoce na VŠ pro budoucí znalce; toto studium je totiž podmínkou pro jmenování nových znalců Ministerstvem spravedlnosti ČR či odhadců podle živnostenského zákona. Toto nejvyšší oprávnění ke vzdělávání Masarykova univerzita v Brně nemá.

Ani právník organizace Transparency International Jan Dupák není žádná instituce. Opět jde o fyzickou osobu.

Obě laická vyjádření uvedených fyzických osob nejsou objektivní a nejsou podepřeny odborně a ani zákonnými prostředky či judikáty. ČRo tak zveřejňuje informace neobjektivně v rozporu s Kodexem pouze na základě nepodložených, vymyšlených a nepravdivých informací a dojmů 2 osob, které nejsou soudními znalci ani autorizovanými inženýry a uvádí veřejnost v omyl.

Je tedy zvláštní a možná účelové, že v odborných znaleckých otázkách se ČRo obrací na uvedené 2 osoby, které nejsou plně odborně aprobované a neobrátil se opětovně například na Vladimíra Kulila, s doktorátem v oboru soudní inženýrství, na 1. místopředsedu Komory soudních znalců ČR a člena výboru organizace EuroExpert se sídlem v Lucemburku, kde mám jako asi jako jediný znalec a odborník v ČR a jako spoluřešitel celoevropského projektu FINDEX II, financovaného přímo Evropskou komisí, ty nejpodrobnější informace o postupech ve znaleckých a expertních činnostech v celé EU. ČRo se v minulosti s odbornými dotazy na mne obracel.

Ani geolog Petr Kycl nijak neprokazuje, že nelze použít zveřejněné informace z internetu pro tvorbu ZP v tak závažném soudním případě. ZP musí obsahovat maximální množství informací jak funguje trh v této věci v ČR dlouhodobě, jak se obvykle v této oblasti postupuje. U ZP lze běžně upřesňovat zdroje informací u dílčích drobných položek až při jednání a dokazování u soudu, který ve věci probíhá. Na obsah a závěry ZP nemá takové dodatečné upřesnění zdrojů žádný vliv. ČRo si nezodpovědně plete ZP s diplomovou prací a měl by zveřejnit objektivní informaci, že ZP není diplomová práce a řídí se s jinými postupy, a že zdroj textů v ZP lze také dodatečně doplnit, běžně se doplňuje a upřesňuje také osobně u soudního líčení nebo dodatkem ke ZP.

Veřejnoprávní rozhlas má obrovskou odpovědnost, zde se jedná o živou soudní kauzu s rozsáhlým obsahem. Na základě obdobně nepodložených, vymyšlených a nepravdivých informací a dojmů osob byly také českým rozhlasem před cca šedesáti lety zveřejňovány klamavé, nepravdivé informace, které ovlivnily veřejné mínění a ovlivnily soudní senáty tak, že pak byly i na základě požadavků pracujících v národních podnicích vyneseny mnohé otřesné a nespravedlivé rozsudky českých soudů, například u gen. H. Píky, Dr. M. Horákové a mnoho dalších, včetně několika mých nejbližších příbuzných.

Pokud si ani dnes ČRo svoji obrovskou odpovědnost neuvědomuje, že může nezodpovědným jednáním založeným na dezinformacích a lžích negativně ovlivňovat lidské životy, je to smutné a v roce 2024 těžko uvěřitelné. Český rozhlas je přitom podle Kodexu při získávání a zpracovávání informací plně povinen zjistit a posluchačům zprostředkovat věcně správný obraz skutečnosti. Ve skutečnosti, jak důkazně prokazují, ČRo naopak informuje nepravdivě a neobjektivně.

3. Námitka týkající se neetického zveřejnění diskuze:

Redaktor ČRo mě telefonicky kontaktoval, ale že je rozhovor se mnou nahráván, redaktor ČRo zatajil. Musel jsem se na to dodatečně v polovině hovoru zeptat. Kdybych se na to nedotázal, redaktor by mi to nesdělil. To je neprofesionální a zavrženíhodný postup ČRo.

Stejně tak mi redaktor ČRo vůbec nesdělil, že může být rozhovor zveřejněn. Rozhovor by pak samozřejmě probíhal úplně jinak. Kodex tyto nemorální postupy ani zveřejnění telefonátu v běžných případech ve skutečnosti nepovoluje.

Nedostal jsem také možnost se vyjádřit v plném rozsahu, také jsem vázán mlčenlivostí znalce. Moje zásadní vyjádření z 8.3.2024, doručené ČRo prokazatelně včas a před zveřejněním již prvního článku, ČRo zamlčel a dodnes zamlčuje, což je podle Kodexu hrubé porušení Kodexu ČRo. Text je uveden celý v mé původní stížnosti, text mého vyjádření znovu žádám zveřejnit. Je těžko uvěřitelné, že Rada veřejnoprávního ČRo tuto okolnost neřešila a podle odpovědi na moji stížnost je nepravdivě uvedeno, že celkově Kodex ČRo nebyl ze strany ČRo porušen. Přitom se Kodex odvolává na morální zásady evropského prostoru.

Pak dnes každý občan ČR může být takto neoprávněně dehonestován na základě lživých, neobjektivních a vymyšlených informací podle libosti nějakých redaktorů ČRo, což bylo zvykem za totality do roku 1989.

ČRo zde neoprávněně zasahuje do akademických svobod VŠ a útočí na zmiňované ZP, které byly naopak vyhotoveny ve vynikající úrovni nejlepšími znalci, experty a VŠ akademiky v ČR pro nalezení objektivních a co nejšířších pravdivých podkladů k vynesení rozsudků českých soudů v probíhající závažné kauze. Podle nového znaleckého zákona č. 254/2019 Sb. musí být ZP pravdivý. Předmětné zkoumané posudky jsou do posledního slova a výpočtu pravdivé. Na rozdíl od nepravdivých článků ČRo, kde se účelově a neúspěšně hledají alespoň formální nedostatky ZP, když obsahově a ve výpočtech se námitky nenašly.

ČRo tímto útočí na českou justici a na celou znaleckou obec, která je přímou součástí české justice a spadá pod Ministerstvo spravedlnosti, jelikož každý ZP lze takto mediálně smyšlenými argumenty napadnout a případně ovlivnit soudní řízení.

Je třeba znovu zdůraznit, že během jednání u soudů podle Občanského soudního řádu se ZP ještě ústně provádí jako důkaz a obhájí, případně doplňuje o další informace, například o popisy zdrojů dat. Nebo se provádějí podle znaleckého zákona č. 254/2019 Sb. dodatky k ZP.

Je tedy doloženo důkazně, že ČRo hrubě porušil Kodex, článek 6.8, když zamlčel mnou poskytnuté zásadní poskytnuté informace ještě před zveřejněním článků. Kodex k tomu uvádí přesně: „...Zamlčení důležité informace nebo potlačení jejího podstatného aspektu je vždy hrubým porušením této povinnosti...“. ČRo dále neeticky zveřejnil neformální telefonickou diskuzi se mnou s připraveným neobjektivním slovním nátlakem s návodnými dotazy, nemravně a neeticky bez upozornění o nahrávání a zveřejnil diskuzi bez mého souhlasu. Jde o porušení Kodexu, článek 19, a také o porušení Preambule Kodexu: „*Český rozhlas především: Poskytuje nestranné a nezávislé zpravodajství, informace, komentáře a analýzy. Program a jednání Českého rozhlasu budou vždy poměřovány také etickými normami. Český rozhlas vychází z mravních tradic evropského civilizačního okruhu*“.

4. Námitka týkající se využití textů z webu ČKAIT

ČKAIT sdružuje přes 32 000 autorizovaných osob v celé České republice. Každý člen platí příspěvky i za celoživotní vzdělávání organizované ČKAIT, roční platby činily dlouhodobě 3.000 Kč, nyní jsou zvýšeny na 3.500 Kč, tedy ČKAIT má roční příjem kolem 100 mil. Kč. V rámci tohoto placeného servisu má tak člen ČKAIT kdykoliv k dispozici použití metodik PROFESIS bez zvláštního souhlasu ČKAIT.

Od roku 1986 jako soudní znalec a od roku 1994 jako řádný člen České komory autorizovaných inženýrů techniků (ČKAIT) a autorizovaný inženýr, reg. č. 1200584, jsem plně oprávněn využívat profesní informační systém ČKAIT PROFESIS „DOS“ a bez jakéhokoliv omezení.

Pokud ČRo v reakci na moji stížnost tvrdí, že tuto informaci stěžovatel ČRo nikdy nesdělil, **pak to opět není pravda**, je to ostudné a pro ČRo jako váženou instituci tvrzení nedůstojné až trapné, protože tato informace, že jsem členem ČKAIT je i v mém vyjádření, které ČRo v Článcích uvádí a **ČRo si měl důkazně ověřit, že tedy jsem plně oprávněn využívat profesní informační systém PROFESIS „DOS“ a bez jakéhokoliv omezení.** Pokud by ČRo dostal této povinnosti podle Kodexu, pak by nebyl důvod 6 dezinformačních Článků ČRo zveřejňovat a útočit na moji osobu.

Na stránkách systému PROFESIS, který je přístupný veřejnosti, se také uvádí: „*Pomůcky a dokumenty systému PROFESIS si kladou za úkol především popsat výkon vybraných, resp. regulovaných, činností autorizovaných osob, upozornit na problémové okruhy vybraných činností. Zároveň by měly poskytnout autorizovaným osobám, pokud možno úplné informace v celé šíři právních, ekonomických a technických souvislostí výkonu jejich profese. Zdůrazňujeme, že obsahem a účelem pomůcek a dokumentů systému PROFESIS není závazný výklad právních předpisů, ale popis, podle našeho názoru, optimálních postupů autorizovaných osob.*“ <https://profesis.ckait.cz/co-je-profesis/>: „Upozornění k textům ze strany ČKAIT: **Dokumenty jsou primárně určeny pro autorizované osoby – členy ČKAIT.** Jakékoliv **další** šíření textů nebo jejich částí v tištěné, elektronické či jiné podobě ke komerčním účelům není dovoleno.“

Tedy není dovoleno šíření textů osobám, které **nejdou** členy ČKAIT. **Avšak já jsem členem ČKAIT**, takže jsou všechny texty PROFESIS **primárně určeny i pro mne.** To je nezpochybnitelný fakt. ČKAIT nijak **nespecifikuje nějakou míru omezení** v užívání textů metodik **pro své členy.** Metodiky může tedy každý autorizovaný inženýr použít jakkoliv v plné míře a **nepotřebuje zvláštní souhlas ČKAIT** pro každé použití. Zdroj z ČKAIT byl v ZP řádně citován - uveden. Je naprosto zřejmé, že ani v praxi by nebylo možné a reálné, aby **každé** použití textů metodik muselo být povoleno u 32.000 autorizovaných osob – členů ČKAIT, tito prakticky všichni podnikají a **používají metodiky ČKAIT k provádění činnosti komerční.**

Postup tedy nebyl v rozporu s pravidly ČKAIT, nemohlo ani dojít k porušení autorského zákona. To je nezpochybnitelný fakt. ČKAIT neměl podávat bezdůvodné námitky k postupům ve ZP, jak byly uveřejněny ve vykonstruovaných Článcích ČRo. ČKAIT měl naopak dle §23 Autorizačního zákona č. 360/1992 Sb. svého člena komory hájit.

Navíc ČRo v reakci na moji stížnost z 22.8.2024 ČRo sám sebe usvědčuje z nepravdivých a neobjektivních informací Článcích, když tvrdí, že: „*samotný ČKAIT měl a možná stále má pochybnosti, zda stěžovatel nakládal s jeho materiály dle stanovených pravidel*“. Tak tuto informaci měl ČRo jako informaci objektivní v Článcích uvést, **nikoliv zamlčet, což je další hrubé porušení Kodexu.** Protože ČRo měl informaci, že jsem člen ČKAIT a že mám práva k využití textů ČKAIT. Žádná autorská práva nebyla porušena. ČRo měl po mluvčí ČKAIT požadovat jednoznačný **Důkaz**, že jsem na použití právo neměl a až potom takto v Článcích veřejnost informovat. **Důkaz, který ČKAIT dodnes nedoložila a doložit nemůže,** protože ČKAIT **nemá** vůči svým členům omezení užití dokumentů PROFESIS nijak definováno.

Na této právní skutečnosti nic nemění ani v posledním článku ČRo uváděná nadbytečná dohoda ČKAIT s VŠB-TUO, kdy byl výše uvedený princip ignorován. **ČRo opět neobjektivně informuje, že byla učiněna dohoda, avšak nijak nezmiňuje, že by taková dohoda byla na místě pouze tehdy, pokud bych nebyl členem ČKAIT.** ČRo není soudcem ani ústavním právníkem a přesto informuje jednostranně a klamavě.

Autorizační zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů, inženýrů a techniků činných ve výstavbě, také uvádí v §23, že do působnosti Komory ČKAIT náleží **spolupůsobit při**

ochraně veřejných zájmů v oblasti výstavby, architektury a územního plánování, pečovat o vysokou úroveň výkonu činnosti autorizovaných osob, vydávat standardy výkonů a dokumentace, podporovat odborné vzdělávání a napomáhat šíření odborných informací, hájit stavovské zájmy autorizovaných osob. Veřejným zájmem v oblasti oceňování staveb je i poskytnutí metodik a kompletních dokumentů PROFESIS pro soudy České republiky.

Opakuji a zdůrazňuji, že nezpochybnitelně jsem tedy mohl s texty nakládat podle objektivně potřebné nutnosti, tedy seznámit soudce českých soudů s kompletními metodikami (včetně odkazů na zákony) které jsou pro vynesení rozsudků jménem České republiky zásadní. Předmětné ZP, napadané v Člancích ČRo, jsou určeny výhradně pro orgány veřejné moci - pro soudy a ve veřejném zájmu. Soudci musí rozhodovat podle svého slibu podle nejlepšího vědomí, svědomí a spravedlivě, tedy musí mít texty v plném, nijak neomezeném rozsahu, torza textů metodik nejsou plnohodnotným důkazním materiálem.

Ve znaleckém posudku použití jen části textů metodik a s přidáním odkazu ke studiu ostatních částí metodik ČKAIT nebo použití celých textů metodik, s citací zdroje. je v principu a právně totéž, nelze po soudcích požadovat, aby rozsáhlé texty metodik složité hledali, když metodiky jsou pro tento znalecký posudek zásadní.

Z důvodu závažnosti neoprávněné kritiky mé osoby v tomto ohledu ze strany ČRo zde uvádím argumenty opakovaně, detailně a z různých hledisek. Lze shrnout, že je v pravomoci znalce či znaleckého ústavu, zda použije odkaz na dokumenty PROFESIS nebo uvede texty celé, nebo zda jsou uvedeny v nálezkové části ZP nebo v příloze ZP. Znalecký posudek musí být podle znaleckého zákona úplný, pravdivý a kontrolovatelný. ZP napadané ze strany ČRo jsou naopak zpracovány řádně a správně podle znaleckého zákona s podrobně odůvodněnými postupy, výpočty a s výslednými cenami. ČRo tak zveřejnil informace k této znalecké problematice, když znalecký posudek není školní prací, neobjektivně, klamavě a nepravdivě, navíc ČRo nemá spolehlivé informace o pravidlech použití textů ČKAIT a jen dohady. Postup ČRo je překvapivý, neověřitelný a nanejvýš nezodpovědný.

Na závěr lze shrnout, že takzvaná mimosoudní dohoda mezi VŠB-TUO a ČKAIT je zcela bezpředmětná a nedůvodná. VŠB-Technická univerzita byla uvedena v omyl a ČRo tomuto napomohl na základě zmatečných argumentů zásadně a v rozporu s Kodexem.

5. Další nepravdivou, neověřenou informací pro čtenáře je sdělení v Člancích, že záležitost prošetřuje Komora soudních znalců ČR.

Toto není pravda, žádné prošetřování se nekonalo a nekoná. Komora soudních znalců ČR (dále také jen „KSZ“) se měla podle Stanov KSZ naopak svého člena zastat, protože zde k tomu jsou objektivní důvody. KSZ je spolek dobrovolně sdružených asi 420 znalců z celkových nyní 5.442.

Dozorčí rada zmíněné komory se nemůže podle Stanov KSZ zabývat prošetřováním ZP. Pokud se předseda komory Vladimír Vácha ke kontrole jakkoliv vyjadřuje, tak nepostupuje podle Stanov a ČRo by neměl zveřejňovat podle Kodexu tyto i další nepodložené nechutné útoky na mne a další úplně nesmyslné vylhané informace od Vladimíra Váchy, zvláště od osoby, která je ve věci předmětných ZP prokazatelně podjatá, jelikož Vladimír Vácha spoluvyhotovil a podepsal několik konkurenčních ZP znaleckého ústavu ČVUT Praha přímo v této soudní věci pro protistranu. To je typické zneužití funkce předsedy Komory k osobnímu prospěchu, z čehož by měl předseda vyvodit osobní zodpovědnost a z funkce odstoupit.

Dozorčí rada KSZ se ve skutečnosti žádnými reakcemi stěžovatele na otázky Českého rozhlasu nezabývala, ČRo si měl pro ověření nepravdivých informací Vladimíra Váchy, který má pozastavenou činnost znalce a má pozastavenou činnost celého znaleckého ústavu Fakulty stavební ČVUT v Praze, a vyžádat ve věci zápis pětičlenné Dozorčí rady KSZ, tedy zápis, který dodnes neexistuje. Ani existovat nemůže, protože to není v kompetenci či v pravomoci Dozorčí rady KSZ.

Informace o prošetřování tedy nepochybně v době svého uveřejnění nebyla ověřena a **ČRo zveřejnil nepravdivou informaci.**

Naopak já bych se jako předseda KSZ ke kolegovi znalci z KSZ takovýmto zavrženíhodným způsobem, a v rozporu se Stanovami KSZ, nikdy nezachoval a budu v příštích volbách na předsedu KSZ kandidovat znovu.

ZÁVĚR

Veřejnoprávní ČRo podal kvanta nepravdivých informací a bezdůvodně a zbytečně zaútočil na moji osobu zavrženíhodným způsobem. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem mám za prokázané, že Články představují ze strany veřejnoprávního ČRo hrubé porušení povinností vyplývajících z ustanovení § 31 odst. 2 a 3 ZRTV, ZČR a Kodexu, v důsledku čehož dochází k neoprávněnému zásahu do mých práv a právem chráněných zájmů, a to zejména do práva o dobré pověsti.

Veřejnoprávní ČRo amorálně a neeticky porušil opakovaně Kodex a také Preambuli Kodexu: „*Pracovníci, kteří se podílejí na vysílání služby veřejnosti, musí splňovat vedle odborných požadavků také požadavky mravní. Odpovědnost těch, kteří oslovují statisíce lidí, je mimořádná...*“.

Na základě uvedených informací je zřejmé, že Český rozhlas v případě výše uvedených všech Článků pochybil. Nedostal jsem dostatečný prostor pro vyjádření svého stanoviska, jak ukládá Kodex Českého rozhlasu. ČRo úplně zamlčel moje hlavní, zásadní vyjádření prokazatelně předem doručené s vysvětlením podstaty problematiky znaleckých posudků podle nového znaleckého zákona. **Všechny informace v předmětných Článcích ČRo neprezentoval pravdivě, objektivně a úplně, což v rámci této stížnosti dokládám.** Český rozhlas zamlčel podstatné okolnosti, které zkreslily pohled veřejnosti na celou kauzu. Český rozhlas je podle svého Kodexu ve skutečnosti „*při získávání a zpracovávání informací plně povinen zjistit a posluchačům zprostředkovat věcně správný obraz skutečnosti*“.

To se má všech 5.442 soudních znalců v ČR při zpracování ZP laskavě dotazovat ČRo, jaký rozsah textů u citací mohou použít, aby to ČRo považoval za přiměřené? Nebo má ČRo určovat, které texty lze do ZP převzít a které ne, kolik měsíců má trvat znalecký posudek a jaká má být jeho cena? (Cena za uvedené ZP byla mimo moji kompetenci.) Nebo zda a v jakém rozsahu může člen ČKAIT používat v ZP dokumenty komory PROFESIS? Tak to z Článků ČRo vyplývá, což je absurdní. **Celou kauzu si ve skutečnosti ČRo vymyslel, vyfabuloval.** Zneužil osobní pocity pouze několika osob, laiků, a uvedl čtenáře veřejnoprávního média a VŠB-TUO v omyl protizákonným a neetickým způsobem u živé významné soudní kauzy.

Ve vyspělých stát platí zásada: „Důkazy na stůl nebo mlčte“. ČRo nepředložil jediný důkaz ani judikát, který by podpořil jakékoliv tvrzení v Článcích proti mé osobě. Opravdu si dnes ČRo stojí za tvrzením „**iROZHLAS - spolehlivé zprávy**“?

Soupis hlavních nepravdivých informací v Článcích ČRo:

1. nejedná se o moje ZP, nýbrž o ZP znaleckého ústavu,
2. neopatřil jsem ZP razítkem (se státním znakem) svým, nýbrž o razítkem znaleckého ústavu,
3. pro ZP neplatí pravidla školních diplomových kvalifikačních prací na vysokých školách, jak ČRo nepravdivě navozuje,
4. je nepravdivé tvrzení ČRo, že se jedná o znalecké posudky stažené či zkopírované z internetu,
5. je nepravdivé tvrzení ČRo, že důsledně informoval, že pouze velké či podstatné části jsou zkopírované z internetu, když v názvech prvních 3 článků se živě uvádí, že znalecký posudek je stažený či zkopírovaný z internetu,

6. v odpovědi na moji první stížnost z 22.8.2024 vedení ČRo uvádí názvy článků nepravdivě, když je vždy vynechána ta část, kde se lživě uvádí, že znalecký posudek je stažený či zkopírovaný z internetu,
7. ČRo k využití zdrojů z internetu v ZP lživě uvádí ve svém vyjádření k mé stížnosti z 22.8.2024, že se opírá o názory dvou oslovených nezávislých institucí, když žádné instituce se nevyjádřily, pouze 2 fyzické osoby podaly laická nedůvodná a nepodložená vyjádření,
8. ČRo lživě uvádí, že postupy a zveřejnění diskuze mezi redaktorem ČRo a mnou byly v souladu s Kodexem, přičemž Kodex tyto postupy a praktiky, včetně zamlčení informace o nahrávání hovoru nepovoluje,
9. ČRo uvádí celkově lživé informace, přičemž moje zásadní argumenty – spolehlivě negující vykonstruované argumenty ČRo, převzaté ČRo ode mne prokazatelně včas a před zveřejněním již prvního článku, ČRo zamlčel a dodnes zamlčuje,
10. ČRo v reakci na moji stížnost tvrdí, že informaci o mém členství v ČKAIT (se všemi právy člena), stěžovatel ČRo nikdy nesdělil, to opět není pravda, tuto informaci ČRo měl od prvopočátku,
11. v Článcích ČRo lživě uvádí, že jsem postupoval v rozporu s pravidly ČKAIT při využití systému PROFESIS ve ZP, ve skutečnosti jako řádný člen ČKAIT nejsem v jejich použití nijak omezen,
12. v Článcích ČRo lživě uvádí, že mělo dojít k porušení autorského zákona z mé strany, přitom k tomu ČRo nedoložil žádný důkaz,
13. lživou argumentací ČRo k neprokázanému porušení autorského zákona ČRo uvedl VŠB-TUO v omyl, která uzavřela s ČKAIT bezdůvodnou smlouvu a ČRo tak univerzitu poškodil,
14. další lží ČRo je sdělení v Článcích, že záležitost prošetřuje Komora soudních znalců ČR. Toto není pravda, žádné prošetřování se nekonalo a podle Stanov komory se ani konat nemůže,
15. ČRo v Článcích napadá a ovlivňuje českou justici jako celek na základě celkově lživých argumentů.

ČRo, který nyní požaduje zvýšení koncesionářských poplatků, vytvořil, podle definice dále uvedené, zbytečný **typický hoax**, když ČRo opakovaně používá **mystifikaci, polopravdy a lež**. Lživé Články se mediálně stále šíří. Podle zdroje Wikipedie: „*Hoax označuje nevyžádanou klamavou zprávu, která je formulována tak, aby způsobila bezmyšlenkovité přijetí a další rozesílání uživatelem počítače (e-mailem, online zprávami, sdílením na sociálních sítích). Používá mystifikaci, polopravdy, lež, někdy až žertovné vyznění, které však příjemce kvůli emocionálnímu náboji zprávy nevnímá. Příkladem hoaxu může být poplašná zpráva, řetězový e-mail, falešné obvinění ...*“

Žádám odstranění klamavých nepravdivých všech Článků a uveřejnění omluvy za falešná obvinění. Stále chci věřit, že ČRo je solidní důvěryhodná instituce, má funkční kontrolní mechanismy a takto se zachová.

OPATŘENÍ

S ohledem na výše uvedené nevyvratitelné skutečnosti o zveřejnění nepravdivých informací a dále informací nevyvážených a neověřených, tedy v souladu s ustanovením čl. 2 odst. 2.8 a 2.10 Kodexu a dále v souladu s příslušnými ustanovením Zákona č. 231/2001 Sb. (ZRTV), resp. Zákona č. 46/2000 Sb., (tiskový zákon), ve znění pozdějších předpisů, požaduji, aby byly z portálu www.irozhlas.cz shora uvedené všechny Články odstraněny, jelikož veřejnosti nezprostředkovávají věcně správný obraz skutečnosti. A dále požaduji, aby byla v rámci internetového zpravodajství provozovaného ČRo na webové adrese www.irozhlas.cz a v rozhlasovém vysílání ve vztahu ke shora uvedeným Článcům uveřejněna omluva a odpověď následujícího znění:

1. Za zveřejnění všech šesti Článků se ČRo Vladimíru Kulilovi omlouvá. ČRo nemá relevantní informace a zákonné důkazy, které by popíraly fakt, že Vladimír Kulil postupoval u tvorby předmětných znaleckých posudků řádně a správně a v souladu s podmínkami znaleckého zákona č. 254/2019 Sb., o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech. ČRo konstatuje, že znalecké posudky nemají

charakter školních diplomových prací a řídí se speciálními pravidly podle znaleckého zákona č. 254/2019 Sb.

2. ČRo nemá relevantní informace a zákonné důkazy, které by popíraly fakt, že Vladimír Kulil ve zkoumaných znaleckých posudcích jako člen ČKAIT od roku 1994 mohl jako spoluautor znaleckých posudků použít ve znaleckých posudcích celé texty metodik ČKAIT PROFESIS v plném rozsahu bez omezení.

3. ČRo zveřejní celý Text zamlčené zprávy pro ČRo ze dne 8.3.2024 od Vladimíra Kulila a že tato byla doručena ČRo ještě před vydáním Článků: „*Dobrý den, možná nevíte, že na internetu zveřejněná data, například doporučené metodické postupy, přednášky, standardy, normy, nabízené ceny za práce či nabízené ceny k prodeji nemovitostí, apod., se používají ve znaleckých posudcích (ZP) pro popis trhu, často jen pro soud, a že použití těchto dat nepodléhá žádnému souhlasu autorů dat. Celý soudní spis, ZP je jeho nedílnou očíslovanou součástí, je striktně neveřejný, nekomerční materiál, který nespadá pod režim veřejných dokumentů jako například diplomové práce na VŠ. ZP slouží pouze a jen pro rozhodování soudů ve věcech odborných, kterým soudce nemůže rozumět. Podrobnosti viz nový znalecký zákon č. 254/2019 Sb. Formát a způsob použití dat v ZP je plně v kompetenci znalce. Zveřejňování obsahů a součástí "živých" soudních spisů je protizákonným jednáním. S pozdravem Vladimír Kulil.*“

4. Jelikož znalci, znalecké kanceláře a znalecké ústavy spadají pod přímou jurisdikci Ministerstva spravedlnosti ČR, stejně jako soudci a státní zástupci, a jsou nedílnou součástí české justice, veřejnoprávní ČRo se v budoucnu vyvaruje jakýchkoliv mediálních útoků vůči uvedeným subjektům, pokud ČRo nepředloží zcela jednoznačné důkazy právního charakteru o porušení zákonů ČR. ČRo si je vědom skutečnosti, že autoři znaleckých posudků jsou ze zákona vázáni mlčenlivostí a nemohou na svoji obranu plně argumentovat.

V Ostravě dne 26. 8. 2024

Ing. Vladimír Kulil, Ph.D., v.r., autorizovaný inženýr, znalec a odhadce

Poznámka: Tento dopis je určen výhradně pro ČRo. Nedávám souhlas, aby výše uvedené informace byly ze strany ČRo jakkoliv použity pro argumenty k případným dalším článkům či vysílání ČRo.